Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

● În acest număr ● În paginile ● În acest nu măr pagi 2 3 ● În nile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr

Din nou despre destinația creației plastice

Convorbiri cu tovarășii I. GH. BORCA, vicepreședinte al S.P.O.B., RADA MOCANU, vicepreședinte al Sfatului popu lar al regiunii București și EUGEN BLIDEANU, director general în Ministerul Învățămîntului

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II
NR. 5509
4 PAGINI – 25 BANI
SIMBĂTĂ
4 FEBRUARIE 1967

VIZITA ÎN TUNISIA A PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT, CHIVU STOICA

TUNIS 2. — Trimișii speciali Agerpres, N. Puicea și Nicolae N. Lupu transmit : Joi la amiază, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, și soția, împreună cu persoanele oficiale care îl însoțesc, au sosit la Tunis.

Aeroportul Tunis-Cartagina a îmbrăcat haine de sărbătoare. Pe aeroport sînt arborate drapelele de stat ale României și Tunisiei, pe frontispiciul aerogării se află portretele celor doi președinți.

La ora 13, ora locală, avionul special aterizează pe aeroport. În întîmpinarea oaspeților români pe aeroport se află președintele Habib Burghiba și soția, Bahi Ladgham, secretar de stat la președinție, dr. Sadok Mokaddem, președintele Adunării Naționale, Habib Burghiba-junior, ministrul afacerilor externe, Ahmed Mestiri, ministrul apărării naționale, și alți înalți demnitari ai Tunisiei, precum și Mahmoud Maamouri, ambasadorul Tunisiei la București.

Erau, de asemenea, de față Ioan Georgescu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Tunis, și membri ai ambasadei.

Președintele Burghiba urează un călduros bun-venit președintelui Consiliului de Stat al României, Chivu Stoica. În cinstea înaltului oaspete român sînt trase 21 salve de artilerie. Fanfara gărzii militare de onoare, aliniată pe aeroport intonează imnurile de stat ale Republicii Socialiste România și Republicii Tunisia. Cei doi președinți trec în revistă garda de onoare. Oaspeților români le sînt oferite buchete de flori.

Președintele Burghiba pre-

(Continuare în pag. a IV-a)

CUM SPORIM „CARATELE" METALULUI

SĂ APELĂM LA FONTA CU GRAFIT NODULAR

— În ziarul nostru au fost publicate o serie de opinii privind posibilitățile și căile de urmat pe linia indicațiilor Plenarei C.C. al P.C.R. din 21—23 decembrie 1966 privind valorificarea superioară a metalului. Am dori să vă spuneți cuvîntul în legătură cu aspectele pe care le socotiți absolut necesare rezolvării problemei în industria constructoare de mașini.

INTERVIUL NOSTRU

cu tovarășul inginer ILIE TRANDAFIRESCU

Erou al Muncii Socialiste

— Procesul folosirii cu eficiență maximă a metalului în industria constructoare de mașini trebuie să înceapă în... industria siderurgică. În primul rînd, laminoriștii să respecte cu stricteță profilele și dimensiunile cerute de beneficiar, deoarece se observă, cel puțin la Uzina „Steagul roșu", sosirea unor laminate ale căror dimensiuni sînt departe de ceea ce se solicită. Unele bare sînt prea lungi, altele prea scurte, fapt care duce la pierderea unei imense cantități de metal. Cum ? Lîngă mașini cresc văzînd cu ochii grămezile de capete de bare sau alte resturi metalice, care, în final, trebuie să facă cale întoarsă spre topitorii. **Trebuie să se pună la punct livrarea laminatelor la dimensiuni fixe și multiple, la toleranțe cît mai aproape de valoarea minimă. Paralel, trebuie grăbită modernizarea mijloacelor de control în siderurgie.** Aceasta pentru că livrează încă laminate cu fisuri ascunse care scapă controlului de suprafață și ajung la noi gata... rebutate.

Desigur, cînd vorbim despre căile valorificării superioare a metalului trebuie să avem neapărat în vedere fatptul că problema este de ordin strict științific. Ea face parte din acele sarcini ale cadrelor noastre tehnico-inginerești care cer, în primul rînd, multă foarte multă gîndire inginerească, studii și cercetări perseverente, răbdare și curaj. În acest sens, indicațiile Plenarei C.C. al P.C.R., sînt clare. **Fiecare piesă trebuie readusă pe masa proiectantului, supusă unui examen exigent și plin de răspundere, apoi reproiectată la nivelul progresului tehnic actual.**

Dar soluțiile nu apar din întîmplare, ci pe fondul unei preocupări tenace a tuturor inginerilor, tehnicienilor, maiștrilor și muncitorilor cu înaltă calificare. La noi se cam obișnuiește ca această sarcină să fie lăsată în întregime pe umerii lucrărilor din compartimentul de concepție, **în timp ce zeci de alți ingineri se ocupă cu probleme de dispecerat, de scriptologie, îndeplinind atribuțiuni ale unor cadre cu studii medii.** Din păcate, cel mai adesea această soartă o au inginerii tineri. **Este cazul să contăm mai mult pe temeinica lor pregătire, trebuind să mergem pe principiul ca fiecare inginer să devină la locul său de muncă, un cercetător neobosit, un perseverent căutător și promotor al tehnologiei avansate, moderne, un om al creației în specialitatea sa.** Dacă numai jumătate dintre inginerii de la uzina „Steagul roșu" ar lua în studiu o problemă a producției curente și ar aduce o singură îmbunătățire tehnologică valoroasă într-un an și tot s-ar realiza la capitolul economii, valori de ordinul milioanelor.

M-am referit, mai mult la necesitatea intensificării și amplificării cercetărilor științifice în industria constructoare de mașini, deoarece con-

LAL ROMULUS
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Brașov

(Continuare în pag. a III-a)

De la Ministerul Învățămîntului

Ministerul Învățămîntului aduce la cunoștința celor interesați că între 10 și 25 martie 1967 va avea loc admiterea la doctorat, pentru anul universitar 1966—1967.

Înscrierile se fac pînă la data de 1 martie a.c. la instituția de învățămînt superior sau la institutul de cercetare al Academiei Republicii Socialiste România care are dreptul de a pregăti doctoranzi în specialitatea solicitată.

Pentru orice informații privind condițiile de admitere, specialitățile la care se organizează doctoratul, disciplina de admitere la fiecare specialitate, tematica disciplinei, data admiterii, persoanele interesate se pot adresa secretariatului instituției respective.

În siderurgie, în construcția de mașini, pe șantiere — metalul poate fi mai bine valorificat. Aceasta este și hotărîrea colectivului Uzinei metalurgice Iași

Foto : AGERPRES

IN EDITURA POLITICĂ A APĂRUT :

NICOLAE CEAUȘESCU

Cuvîntare la Consfătuirea consacrată activității de proiectare în domeniul construcțiilor

— 27 ianuarie 1967 —

Vedere exterioară parțială (Fabrica de amoniac) a Combinatului chimic-Craiova

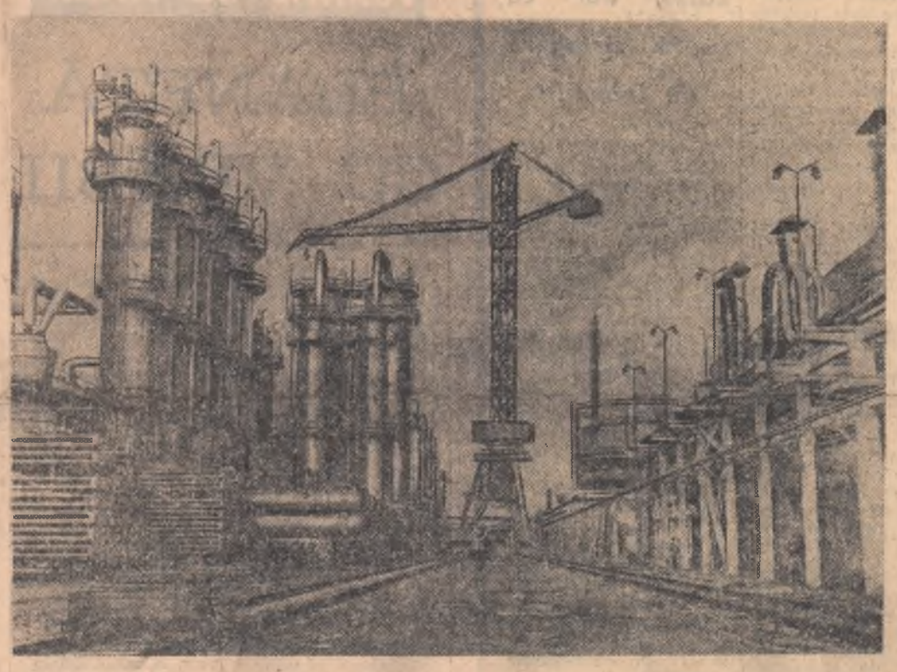

TELEGRAMĂ

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU
secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român

Tovarășului CHIVU STOICA
președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Tovarășului ION GHEORGHE MAURER
președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

Dragi tovarăși,

În numele Comitetului Central al Partidului Popular Revoluționar Mongol, Prezidiului Marelui Hural Popular, Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole și întregului popor mongol vă transmitem dumneavoastră și prin dumneavoastră Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat, Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România și, de asemenea, întregului popor român, mulțumiri cordiale pentru ajutorul frățesc acordat în vederea lichidării urmărilor inundațiilor care au avut loc în luna iulie 1966.

Constituind o vie expresie a internaționalismului socialist, a prieteniei mereu crescînde și a strînsei colaborări dintre țările noastre, ajutorul poporului român își va atinge fără îndoială țelul nobil pentru care a fost acordat.

Din toată inima vă dorim dumneavoastră, și prin dumneavoastră poporului frate român, noi succese remarcabile în construcția socialistă în țara sa, în lupta pentru asigurarea păcii și securității popoarelor.

J. ȚEDENBAL
prim-secretar al C.C. al P.P.R.M., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole

J. SAMBU
președintele Prezidiului Marelui Hural Popular al Republicii Populare Mongole

CADRAN

Lauda nemă-surată

Stă în firea lucrurilor ca de la o zi la alta, lauda și laudele la adresa oamenilor sau a faptelor lor, să fie mai des invocate. Sînt desigur, răsplata unei secvențe deja parcurse pe drumul perfectibilității. Dar despre lauda și laudele care nu sting lumina ochiului, veșnic critic și doritor de mai bine, este vorba. Căci, altfel pe de o parte „lauda de sine nu miroase-a bine", pe de altă parte, lauda nemăsurată a altora, măgulește umflînd orgoliul. S-a scris o întreagă literatură convingătoare despre capotări-

V. ARACHELIAN

(Continuare în pag. a III-a)

Depozitarul îngrășămintelor — cîmpul

Ziua bună se... pregătește de dimineață

La Foltești, în raionul Galați, atelajele nu sînt în repaos. Între cîmp și sediul cooperativei agricole, este un du-te vino permanent. Grupuri de sănii ori de căruțe încărcate cu îngrășăminte organice iau drumul solelor de pe care s-a prevăzut ca anul acesta să se obțină producții mai mari de porumb ori sfeclă, de floarea-soarelui ori de legume.

Printre cei antrenați în această muncă sînt mulți tineri, care înfăptuiesc astfel un angajament luat de organizația U.T.C. : transportarea în cîmp a unei cantități de gunoi de grajd mai mare cu 1 000 de tone față de prevederi. Acțiunea au început-o încă din octombrie. Atunci nu cu intensitatea de acum, pentru că cea mai mare parte din atelaje era ocupată cu transportul recoltei, al furajelor. Pe măsura eliberării lor de la treburile campaniei, căruțele au fost tot mai mult îndreptate către platformele de îngrășăminte. Peste 3 000 tone din prețiosul tonic al ogoarelor sînt acum depozitate în platforme, pe cîmp. Angajamentul a fost îndeplinit, acțiunea continuă.

„Anul trecut — ne spunea tovarășa Silvia Horoi, secretară a comitetului U.T.C. din cooperativa agricolă — am obținut o producție medie la hectar de peste 2 800 kilograme de grîu și mai mult de 3 800 kilograme de porumb boabe. Pe solele fertilizate însă, am realizat recolte mult mai mari — 8 400 kg de porumb la hectar".

Foltești — un caz aparte ? Nu ! În regiune, dar mai ales în raionul Galați, întîlnim multe exemple de acest fel. La cooperativele agricole din comunele Tudor Vladimirescu, Lieești, Stoicani, Pechea, la fermele de animale e curat ca

(Continuare în pag. a III-a)

ION TEOHARIDE

AZI LA ORA 18, ÎN SALA CONSERVATORULUI CIPRIAN PORUMBESCU, STRADA ȘTIRBEI VODĂ NR. 33

SERILE „SCÎNTEII TINERETULUI"

DESPRE DRAGOSTE ȘI ÎNDRĂGOSTIȚI

O anchetă cu microfonul și aparatul de fotografiat pe stradă, în parcuri etc. Despre părerile lor și ale altor tineri, care vor fi reproduse în cadrul seriei, veți asculta opiniile

Acad. GR. MOISIL

Actriței CRISTINA TACOI

Conf. univ. dr. URSULA ȘCHIOPU

MARGARETA PÎSLARU și orchestra SINCRON

Vor interpreta astă seară un buchet de melodii de dragoste.

PRO ȘI CONTRA

Din nou despre destinația creației plastice:

PUBLIC AMATOR DE ARTĂ EXISTĂ. SĂ ȚINEM SEAMA DE EL

Așa cum am anunțat, continuăm astăzi seria interviurilor pe tema destinației operei de artă plastică, începute în numerele ziarului nostru din 19 și 26 ianuarie.

• Alte 4 săli care pot fi folosite imediat

• Sălile de expoziție trebuie să fie numai în „centru" ?

Red. : — *Tema principală a discuției noastre, pentru care l-am solicitat pe tovarășul I. G. BORCA, vicepreședinte al S.P.O.B., o reprezintă, după cum a rezultat și din anchetele anterioare, posibilitatea pe care artiștii plastici o au de a se întîlni cu publicul larg.*

I. G. B. : Am citit opiniile exprimate cu multă atenție și, de la început, aș vrea să spun că în principiu susținem întru totul cerințele U.A.P. și ale Fondului Plastic privind necesitatea unor măsuri care să permită extinderea spațiilor de expunere pentru artiștii plastici. Fiindcă sîntem învățați să lucrăm gospodărește să discutăm, deci, lucrurile în amănunt.

Mai întîi să lămurim problema numărului de săli de expoziție. Cifrele la care se referă unii tovarăși sînt reale. Iată, pe scurt, ce s-a întîmplat cu sălile : 4 au fost bombardate în timpul războiului (sălile „Ileana", „Palatul Artelor", „Palatul funcționarilor publici", „Mozart"), 2 au fost demolate datorită deteriorării clădirilor („Căminul Artei", „Orfeu") una a ars („Parcul Libertății"), una a fost transformată în magazinul „Gospodina", 2 funcționează (fosta „Universul", cedată artiștilor fotografi, și „Dalles"). Alături de acestea au mai fost deschise alte două săli noi (în str. Onești și Bd. Magheru).

Red. : — *Sigur, aici nu este vorba de justificări în primul rînd. Dumneavoastră însăvă spuneați că spațiul de expoziție este, la ora aceasta, insuficient.*

I. G. B. : — Tocmai de aceea ne-am pregătit să dăm un răspuns care să ne îndemne a discuta foarte realist lucrurile și să putem lua unele măsuri eficiente. Să revenim, deci, la restul sălilor existente cu ani în urmă, care de fapt există și azi, dar au altă destinație deși sînt foarte importante. Este vorba, de pildă, de celebra rotondă a Atheneului, în care se organizau expoziții vestite (Grigorescu, Luchian etc., etc. aici se întîlneau cu publicul) și la care nu știm din ce motive Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă a renunțat s-o folosească. Aici pot intra, cînd este vorba de expoziții personale mai mici, chiar 4—5 pictori deodată. Altă sală cunoscută era reprezentată de holul fostei Camere de Comerț (azi Biblioteca centrală de stat). De ce n-o folosește C.S.C.A.-ul ? Doar îi aparține.

Se folosea, de asemenea, cu foarte mult succes holul Bibliotecii Centrale universitare, clădire aflată tot în custodia C.S.C.A., așezată foarte central. De ce s-a renunțat ? Insuficient folosită (poate doar în ocazii excepționale) este sala Institutului de arhitectură, tot cu așezare foarte bună, în centrul orașului. Cît despre fostele Galerii Krețulescu, ele aparțin și azi C.S.C.A., care le-a transformat în librărie și anticariat.

Red. : — *Într-adevăr, iată cel puțin 4 localuri care pot găzdui imediat săli de expoziții, dînd astfel posibilitatea ca alți 12—14 artiști să se întîlnească lunar cu publicul bucureștean. Subscriind părerii dv. rămîne să lămurim o altă problemă : aceea a refuzului pe care îl primește Fondul Plastic atunci cînd este vorba de repartizarea unor spații pe care le solicită. S-a citat cazul „poștei" din apropierea agenției „Air France"...*

I. G. B. : Am fost personal, după apariția articolului, să văd sala din nou și după părerea mea este posibil să se discute transferarea ei ca sală de expoziție. Numai că întotdeauna tovarășii de la Fondul Plastic fac apel pentru rezolvarea problemelor de spațiu la S.P.O.B. Or, această sală aparține Ministerului Poștelor și Telecomunicațiilor. Se bate, deci, greșit, la o altă ușă decît trebuie și de unde nu poate veni un răspuns. Așa se întîmplă și cu spațiile care aparțin comerțului sau UCECOM-ului. Trebuie discutat cu conducerile acestor unități, la nivelul cel mai înalt, și nu cu noi.

Tot în legătură cu spațiul pentru expoziții aș vrea să spun că sînt de acord cu propunerea făcută de ziar pentru mai buna utilizare a sălilor din parcuri. Se pare, însă că există o părere aproape preconcepută a unor tovarăși, și căutînd niște tablouri l-am întrebat pe autorul celor ce vedeam : „dumneavoastră v-ați decora casa cu figurile acestea ofticoase ?" — „Bine, dar eu nu lucrez pentru casă, eu lucrez pentru instituții", a răspuns dînsul. Dar instituțiile ce sînt ? Panou unde se expun exerciții coloristice ? Îl invităm pe un asemenea artist, îi plătim și drumul și cazarea, să-și expună niște tablouri cu figuri diforme cîteva zile la un sfat popular, într-o comună. Dar să stea lîngă ele, să facă față părerilor oamenilor, să înțeleagă și el că publicul există și trebuie să ținem seama de el.

• Intențiile Ministerului Învățămîntului sînt bune. Dar rezultatele, practic ?

— În cadrul anchetei s-au făcut, i-am spus tovarășului EUGEN BLIDEANU, director general în Ministerul Învățămîntului, numeroase observații cu privire la educația estetică a elevilor în școlile de toate gradele. S-a spus, de pildă, că dintre cei 15 000 de absolvenți anuali ai institutelor de învățămînt superior, puțini știu să deosebească un stil de altul, că studiul istoriei artelor este vitregit în comparație cu alte discipline, tot artistice.

— Lucrurile nu stau tocmai așa.

— Au fost, totuși, ani cînd educației estetice (minus studiul literaturii) nu i se acorda aproape nici o importanță.

— Au fost. Sînt anii cînd desenul nici nu figura, de exemplu, între materiile de învățămînt. Trebuie să vă spun însă, că, dacă studiem programele analitice ale altor țări, chiar foarte dezvoltate, o să vedem că lucrurile nu stau mai bine, ba, dimpotrivă...

— Ni se pare că este utilă comparația atunci cînd ne duce înainte și nu cînd ne trage înapoi. Faptul esențial este : avem nevoie să facem educație estetică tineretului nostru ? Avem. Atunci de ce să ne uităm la alții, care poate nu lucrează bine într-un domeniu, și să nu ne străduim să mergem noi înainte, așa cum trebuie ?

— Tocmai aici trebuie făcută o precizare : ne străduim. Ministerul Învățămîntului a elaborat în ultimii ani programe analitice care prevăd, încă de la clasele mici, ore speciale de educație estetică. La clasele I-IV sînt prevăzute cîte 2 ore. Începînd cu clasa a IV-a apar în programă vizitele la muzee, este recomandat ce tablouri să se prezinte elevilor, care să se analizeze etc. O dată cu clasa a V-a s-a prevăzut un ciclu de „convorbiri despre artă", iar în clasa a X-a s-a inclus ca obiect de studiu istoria artelor. În prezent se lucrează la editarea unui manual.

— Acesta este programul actual ?

— Da.

— Vă întrebăm fiindcă am vizitat multe școli și experiența proprie ne îndeamnă să ne îndoim asupra realizării în practică a programei (vom face în acest sens, o anchetă specială). Cine, de pildă, poartă aceste convorbiri, știind că marea majoritate a profesorilor de la școala generală n-au o pregătire adecvată. ? Apoi, discutarea unei opere de artă nu se poate face dacă n-ai la îndemînă măcar o reproducere. Există aceste condiții elementare îndeplinite, ca ideea din programă să se realizeze concret ?

— Noi am tipărit o serie de manuale speciale, pentru școala generală. S-au lucrat și peste 28 de diafilme cu subiecte din istoria artei, iar anul acesta vom trimite în circulație alte 18. Problema pe care o sesizați este însă reală și foarte complexă. Am organizat și organizăm pentru cadrele didactice cursuri de pregătire și în acest domeniu. Evident, rezultatele nu pot fi încă cele dorite, iar o bună parte din acei care termină institutele pedagogice la Facultatea de arte plastice nu se prezintă la locurile unde sînt repartizați și unde avem foarte mare nevoie de ei.

— Dacă așa stau lucrurile nu înțelegem de ce este nevoie să cheltuim banii cu pregătirea lor ? Ca să mărim numărul acelor care bat nejustificat la porțile Uniunii Artiștilor Plastici și de insistențele cărora artiștii adevărați nu mai pot scăpa ?

— Lucrurile trebuie discutate la învățămîntul superior.

— Permiteți-ne, totuși, încă o remarcă : spuneați că s-au luat unele măsuri privind studiul artelor la clasele mari. Nu vi se pare nefiresc faptul că există, de la școala generală pînă la clasa a X-a, o întrerupere de cîțiva ani a studiului esteticii ? N-ar trebui ca elevilor să li se ofere măcar ca lectură benevolă, cărți care să le dea posibilitatea de a se instrui ? La ora aceasta nu există, practic, nimic tocmai pentru tinerii care se află la vîrsta trecerii de la noțiunile elementare la cultivarea gusturilor.

— Acest fapt nu depinde numai de noi, depinde și de celelalte edituri, care, într-adevăr, nu oferă în acest scop aproape nimic tineretului școlar, încă neinstruit.

Se folosea, de asemenea, cu foarte mult succes holul Bibliotecii Centrale universitare, clădire aflată tot în custodia C.S.C.A., așezată foarte central. De ce s-a renunțat ? Insuficient folosită (poate doar în ocazii excepționale) este sala Institutului de arhitectură, tot cu așezare foarte bună, în centrul orașului. Cît despre fostele Galerii Krețulescu, ele aparțin și azi C.S.C.A., care le-a transformat în librărie și anticariat.

Red. : — *Într-adevăr, iată cel puțin 4 localuri care pot găzdui imediat săli de expoziții, dînd astfel posibilitatea ca alți 12—14 artiști să se întîlnească lunar cu publicul bucureștean. Subscriind părerii dv. rămîne să lămurim o altă problemă : aceea a refuzului pe care îl primește Fondul Plastic atunci cînd este vorba de repartizarea unor spații pe care le solicită. S-a citat cazul „poștei" din apropierea agenției „Air France"...*

I. G. B. : Am fost personal, după apariția articolului, să văd sala din nou și după părerea mea este posibil să se discute transferarea ei ca sală de expoziție. Numai că întotdeauna tovarășii de la Fondul Plastic fac apel pentru rezolvarea problemelor de spațiu la S.P.O.B. Or, această sală aparține Ministerului Poștelor și Telecomunicațiilor. Se bate, deci, greșit, la o altă ușă decît trebuie și de unde nu poate veni un răspuns. Așa se întîmplă și cu spațiile care aparțin comerțului sau UCECOM-ului. Trebuie discutat cu conducerile acestor unități, la nivelul cel mai înalt, și nu cu noi.

Tot în legătură cu spațiul pentru expoziții aș vrea să spun că sînt de acord cu propunerea făcută de ziar pentru mai buna utilizare a sălilor din parcuri. Se pare, însă că există o părere aproape preconcepută a unor tovarăși, și căutînd niște tablouri l-am întrebat pe autorul celor ce vedeam : „dumneavoastră v-ați decora casa cu figurile acestea ofticoase ?" — „Bine, dar eu nu lucrez pentru casă, eu lucrez pentru instituții", a răspuns dînsul. Dar instituțiile ce sînt ? Panou unde se expun exerciții coloristice ? Îl invităm pe un asemenea artist, îi plătim și drumul și cazarea, să-și expună niște tablouri cu figuri diforme cîteva zile la un sfat popular, într-o comună. Dar să stea lîngă ele, să facă față părerilor oamenilor, să înțeleagă și el că publicul există și trebuie să ținem seama de el.

• Intențiile Ministerului Învățămîntului sînt bune. Dar rezultatele, practic ?

— În cadrul anchetei s-au făcut, i-am spus tovarășului EUGEN BLIDEANU, director general în Ministerul Învățămîntului, numeroase observații cu privire la educația estetică a elevilor în școlile de toate gradele. S-a spus, de pildă, că dintre cei 15 000 de absolvenți anuali ai institutelor de învățămînt superior, puțini știu să deosebească un stil de altul, că studiul istoriei artelor este vitregit în comparație cu alte discipline, tot artistice.

— Lucrurile nu stau tocmai așa.

— Au fost, totuși, ani cînd educației estetice (minus studiul literaturii) nu i se acorda aproape nici o importanță.

— Au fost. Sînt anii cînd desenul nici nu figura, de exemplu, între materiile de învățămînt. Trebuie să vă spun însă, că, dacă studiem programele analitice ale altor țări, chiar foarte dezvoltate, o să vedem că lucrurile nu stau mai bine, ba, dimpotrivă...

— Ni se pare că este utilă comparația atunci cînd ne duce înainte și nu cînd ne trage înapoi. Faptul esențial este : avem nevoie să facem educație estetică tineretului nostru ? Avem. Atunci de ce să ne uităm la alții, care poate nu lucrează bine într-un domeniu, și să nu ne străduim să mergem noi înainte, așa cum trebuie ?

— Tocmai aici trebuie făcută o precizare : ne străduim. Ministerul Învățămîntului a elaborat în ultimii ani programe analitice care prevăd, încă de la clasele mici, ore speciale de educație estetică. La clasele I-IV sînt prevăzute cîte 2 ore. Începînd cu clasa a IV-a apar în programă vizitele la muzee, este recomandat ce tablouri să se prezinte elevilor, care să se analizeze etc. O dată cu clasa a V-a s-a prevăzut un ciclu de „convorbiri despre artă", iar în clasa a X-a s-a inclus ca obiect de studiu istoria artelor. În prezent se lucrează la editarea unui manual.

— Acesta este programul actual ?

— Da.

— Vă întrebăm fiindcă am vizitat multe școli și experiența proprie ne îndeamnă să ne îndoim asupra realizării în practică a programei (vom face în acest sens, o anchetă specială). Cine, de pildă, poartă aceste convorbiri, știind că marea majoritate a profesorilor de la școala generală n-au o pregătire adecvată. ? Apoi, discutarea unei opere de artă nu se poate face dacă n-ai la îndemînă măcar o reproducere. Există aceste condiții elementare îndeplinite, ca ideea din programă să se realizeze concret ?

— Noi am tipărit o serie de manuale speciale, pentru școala generală. S-au lucrat și peste 28 de diafilme cu subiecte din istoria artei, iar anul acesta vom trimite în circulație alte 18. Problema pe care o sesizați este însă reală și foarte complexă. Am organizat și organizăm pentru cadrele didactice cursuri de pregătire și în acest domeniu. Evident, rezultatele nu pot fi încă cele dorite, iar o bună parte din acei care termină institutele pedagogice la Facultatea de arte plastice nu se prezintă la locurile unde sînt repartizați și unde avem foarte mare nevoie de ei.

— Dacă așa stau lucrurile nu înțelegem de ce este nevoie să cheltuim banii cu pregătirea lor ? Ca să mărim numărul acelor care bat nejustificat la porțile Uniunii Artiștilor Plastici și de insistențele cărora artiștii adevărați nu mai pot scăpa ?

— Lucrurile trebuie discutate la învățămîntul superior.

— Permiteți-ne, totuși, încă o remarcă : spuneați că s-au luat unele măsuri privind studiul artelor la clasele mari. Nu vi se pare nefiresc faptul că există, de la școala generală pînă la clasa a X-a, o întrerupere de cîțiva ani a studiului esteticii ? N-ar trebui ca elevilor să li se ofere măcar ca lectură benevolă, cărți care să le dea posibilitatea de a se instrui ? La ora aceasta nu există, practic, nimic tocmai pentru tinerii care se află la vîrsta trecerii de la noțiunile elementare la cultivarea gusturilor.

— Acest fapt nu depinde numai de noi, depinde și de celelalte edituri, care, într-adevăr, nu oferă în acest scop aproape nimic tineretului școlar, încă neinstruit.

Iată-ne, așadar, la sfîrșitul anchetei noastre, pe care — potrivit specificului rubricii „pro și contra" — timpul nu ne îngăduie s-o desfășurăm mai mult. Buna primire care s-a făcut în rîndul artiștilor și publicului ideilor de bază enunțate și îndeosebi acelei concluzii care demonstrează că beneficiarul numărul unu al creației plastice trebuie să fie omul amator de frumos, ne îndeamnă să credem că scopul esențial a fost realizat. Rămîne ca organele în drept — Uniunea Artiștilor Plastici, Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, Fondul Plastic, sfaturile populare regionale și orășenești — să ia măsurile practice pentru ca arta să fie îndreptată și spre casa omului, să fie creată în acest scop.

Mulți dintre cei care ni s-au adresat în timpul sau după publicarea acestei anchete ne-au întrebat dacă n-ar fi bine ca noi, redacția, să facem unele propuneri de măsuri. Ne oferim doar să expunem spre a fi luate în discuție cîteva puncte de vedere pe care le socotim, totuși, esențiale.

a) Să se desfășoare, din partea tuturor acelora care pot acorda ajutorul, căutări pentru mărirea numărului de săli de expoziții în așa fel ca un număr tot mai mare de artiști de toate genurile și stilurile să vină în contact cu publicul.

b) Să se restudieze principiile de fixare a prețurilor căutîndu-se soluții convenabile (și pentru artist, dar și pentru cumpărător), și în general, să se renunțe la prețurile nerealiste existente în prezent. În acest scop să se revizuiască tarifele în conformitate cu principiul esențial care este „proba timpului" pentru opera de artă și nu... proba metrului. Nu este de admis, după părerea noastră, ca lucrări neverificate de timp (unele dintre cele achiziționate n-au durat, practic, nici 5 ani !) să fie plătite cu de trei—patru ori sumele care se dau unor lucrări aparținînd unor artiști consacrați. În acest sens, socotim util să se creeze condiții pentru ca artistul și cumpărătorul să ajungă singuri la o înțelegere convenabilă. Totodată să se desfășoare o muncă intensă de popularizare a operei de artă, care să facă apreciată creația plastică.

c) Posibilitatea de întîlnire cu publicul să fie întărită, printre altele, și de acordarea rolului preponderent în judecarea operei de artă criticii de specialitate, exprimată pe calea presei, și cumpărătorului îndeosebi. În acest sens subscriem părerii exprimate în anchetă, potrivit căreia rolul comisiilor de specialiști să se facă simțit atunci cînd este vorba de achizițiile pentru Galeria Națională, pentru marile instituții, pentru expozițiile colective periodice sau cele ce se organizează în străinătate. Veghind în continuare la asigurarea unei ținute morale și ideologice a artei plastice, se va da, astfel, mai mult posibilitatea artistului plastic să-și verifice creația în dialogul cu destinatarul operei sale — omul amator de frumos.

Anchetă realizată de
EUGEN FLORESCU

Spre patinoar, însoțiți de voia bună

JURNAL DE TÎNĂR

PLANETĂ CU VRĂBII

de Ion Crînguleanu

Există în București, lîngă Universitate, un monument viu și unic în toată țara, un monument care odată cu trecerea iernii dispare. Mii și mii de oameni stau în fața lui minute în șir și se minunează, iar mările sensibilității se tulbură de-a binelea... Monumentul acesta fantastic se compune dintr-o mică alee de arbori miraculoși ; cît e ziua de mare sînt niște morți pustii, și odată cu lăsarea înserării devin niște vietăți, cu sute de mii de inimi, care sună aproape absurd, metalic, amețitor ; în București, lîngă Universitate, seara începe să se răsfrîngă spre lume monumentul cu vrăbii. E o adevărată exagerare, o minune lirică și unică a naturii ; peste două sute de mii de vrăbii țipă cîte două ceasuri în ramurile copacilor fermecați, pînă cînd cad subit în somn. Cînd vrăbiile țipă, nimeni nu poate fi auzit dacă vorbește. Bucureștenii stau și se uiță, se miră, se extaziază în fața vrăbiilor cu o inocență și o naivitate atît de mari că dau impresia că-s pentru prima dată veniți în Capitală. L-am surprins pe un regizor tehnic de teatru cum imprima la magnetofon spectacolul cosmic al vrăbiilor. Ceea ce frapează la aceste grozave păsări este ignoranța cu care tratează lumea din jur. Sînt de-a dreptul nepăsătoare și se vede bine cum își construiesc, își trăiesc o adevărată viață „spirituală" a lor, cu o putere de sfidare nemaipomenită. Pur și simplu ne tratează cu indiferență ! Au un spirit de libertate și o atît de mare încredere în oameni încît îi ignoră. Echilibrul vieții lor, destinul acestor eroice vietăți este, cred, echivalent cu cel al oamenilor care trăiesc pe planeta Pămînt ; o glumă îi trebuie Universului și totul s-a prăbușit în haos ! Dar nu ! Nu se fac asemenea glune. Și vrăbiile parcă știu acest lucru. Planeta lor e la un stat de om deasupra noastră și e unică în București și cînd va veni primăvara ea va dispare, căci vrăbiile abia în iarna următoare o vor răsări, o vor înființa din nou. Fiecare copac lîngă Universitate e o planetă cu vrăbii, e o minune a iernii, a Bucureștiului, unică și miraculoasă...

FOTOGRAFIATUL INTERZIS !

Cît de bine intenționat ai fi, cît ai încerca să-l îndupleci pe administratorul Gheorghe Ceapraga de la bazinul „Tineretului" din Galați cu argumente din cele mai convingătoare, n-ai să izbutești : în hala bazinului acoperit este strict interzis să intri cu aparat fotografic, blitz sau alte accesorii. Ca să te pună la „respect", îți prezintă un regulament bătut la mașină, pe capitole, paragrafe, alineate care specifică laconic interdicția cu pricina. Motivări ? Absolut niciuna. O știu poate doar semnatarii regulamentului : Întreprinderea comunală Galați și Consiliul regional al U.C.F.S.

Așa stînd lucrurile, curiozitatea ne-a fost și mai mult stîrnită. Probabil gazdele nu vor să se „înstrăineze" niscai metode moderne de antrenament ale înotătorilor. Care metode ? ne întrebăm. Acelea care au făcut ca înotătorii de pe malul Dunării să fie niște anonimi în competițiile republicane ?

VIOREL RABA

Tehniciana chimistă Elena Sandu, lucrînd în laboratorul central chimic (Combinatul chimic Turnu Măgurele), la determinarea umidității din îngrășăminte. Calitatea „hranei" ogoarelor, depinde și de competența și atenția cu care lucrează tînăra tehniciană.
Foto : I. ANDREIȚĂ

SUMAR

ANCHETE ȘI INTERVIURI ÎN REVISTE

MODERN ȘI MODERNISM

Odată cu înmulțirea revistelor s-au căutat și formele cele mai operative în schimbul de păreri. Astfel se face că asistăm la o „epocă" de înflorire a interviului, anchetei, mesei rotunde. Unele reviste ca **Tribuna** și recent **Cronica** și **Luceafărul** au dedicat rubrici permanente interviului. Prin ele creatorii comunică într-un mod mai imediat cu publicul, cu cititorii și se creează astfel o efervescență de idei fertilă creației și spiritului critic. Una dintre cele mai dezbătute probleme în ultimul timp e aceea a modernității legate direct de creația tinerilor. În interviul său din **Luceafărul** academicianul Zaharia Stancu, face observația că **„mulți tineri din noua generație (bineînțeles, după părerea mea) sînt foarte talentați și întrevăd în ei pe scriitorii noștri cei mai buni de mîine. De fapt unii dintre ei au început să se numere printre scriitorii noștri cei mai buni. Sînt încredințat că nu mă înșel cînd privesc cu optimism viitorul acestor tineri și viitorul literaturii române"**. Ca mai jos să adauge : **„De obicei tinerii învață de la cei bătrîni. Sînt însă cazuri cînd și bătrînii au cîte ceva de învățat de la tineri"**. Problemele care preocupă pe acești tineri sînt diverse. Printre ele și aceea a modernității după cum arăta un răspuns al tînărului prozator Horia Pătrașcu în revista „Ramuri" 1/1967: **„M-a preocupat și mă preocupă în continuare problema „modernității", a felului „modern" de a scrie proză (căci în poezie — iertate fie-ne aceste cuvinte — situația pare să se fi limpezit: apar atîtea poezii scrise într-o manieră atît de alambicată, încît aproape că nu mai citesc versuri). Am senzația că există o furie a** modernității **cu orice preț, uitîndu-se astfel că** modern **nu înseamnă** modernism, **uitîndu-se adesea cele mai elementare cerințe ale unei creații cu adevărat moderne : adevărul, sinceritatea, lipsa oricărui compromis, respectul datorat cititorului, ancorarea angajată în lumea și problemele contemporane, reflectarea profundelor transformări de conștiință prin care trece omul modern. Cred că tocmai această „furie" de care am pomenit mai sus trebuie să constituie subiectul unor discuții teoretice care ne-ar fi nouă, celor tineri — sînt absolut convins — de un real folos"**.

Chestiunea preocupă într-adevăr și pe alții. Poetul **Al. Andrițoiu** încearcă (în **Gazeta Literară**) un răspuns definitoriu al modernității și falsului modernism referindu-se la poezie. El atrage atenția că a face acum creație de valoare înseamnă implicit modern căci sistemul de referințe apreciative al cititorului e prin forța împrejurărilor astfel : **„În privința modernității iarăși se duc uneori discuții în plus. Eu consider întreaga noastră poezie bună de astăzi drept o poezie modernă. Rareori se întîmplă să citim poezii vetuste (publicate mai mult din spirit filantropic pentru necazurile cotidiene ale autorului) revista și publicul nu mai gustă scheme. Toți, de toate vîrstele, de la Tudor Arghezi, de la Ion Alexandru, sînt moderni atunci cînd sînt poeți adevărați. Marele salt al poeziei noastre s-a produs tocmai atunci cînd toți poeții de seamă și-au dat seama că nu mai merge cu rimarea stereotipă a unor percepte și au transformat lozinca fadă în lozincă artistică (...) Ultimele noastre culegeri de poezie, caietele anuale, presa sînt populate în covîrșitoare măsură de poezia modernă. Dacă unii sînt clasicizanți, alții mai legați de tradiționalism sau de romantism, aceasta se întîmplă tot înlăuntrul ariei moderne a poeziei drept care, aidoma franțuzilor, criticii noștri aștern înaintea termenilor particula neo : neoclasic, neotradiționalist, neoromantic.**

Toate aceste formule moderne sînt sănătoase, inclusiv ermetismul. (Ce ? Barbu sună jenant astăzi ?) dacă poartă un mesaj, dacă poeții însiși știu ce vor să spună. „Revoluționarea" tristă stă acolo unde nu e talent, nici gîndire sănătoasă, ci șarjă, dacă nu chiar excrocherie și unde se bîlbîie ca-n transă. Există o asemenea producție în periferia literaturii. Pericolul lor constă nu numai în răpirea spațiului din reviste, ci și în dezorientarea tînărului neavizat și încă necultivat care pornește pe acest drum pernicios cu iluzia că numai așa va ajunge poet de seamă. Numai că nu Nichita Stănescu, Ion Alexandru sau Marin Sorescu, poeți serioși și culți, de talent și ținută civică, sînt cei care creează acest pericol — așa cum, din păcate s-a sugerat sau afirmat uneori în presă — ci tot Mitică Popescu în noile lui ipostaze de trișor în condiții socialiste".

În replică, ceea ce nu înseamnă neapărat dezacord, **Ion Negoițescu** adaugă în interviul său din **Tribuna : „Nu cred că în general, și mai ales în secolul nostru, poate exista mare poet fără condiția „actualității" prin cultură și a contemporaneității prin problematică, prin trăire".** Răspunsul criticului încearcă o definiție concentrată a noțiunii de modern prin condiționarea ei la actualitate dar nu numai a inspirației ci și a ținutei culturale.

Două interesante interviuri pe aceste teme publică **Cronica. N. Manolescu** precizează și el că problema e mai întîi a valorii și apoi a etichetei pe care o aplicăm scriitorului. Dacă creația e viabilă clasarea ei interesează în al doilea rînd. **„Niciodată marii creatori, scriitori adevărați nu sînt tradiționaliști sau moderniști pur și simplu. Sadoveanu e la fel de modern ca și Urmuz. Urmuz presupune tradiția lui Sadoveanu. Dacă Sadoveanu ar fi fost „tradiționalist" el n-ar fi putut scrie „Baltagul" ori „Creanga de aur", unde tradiția ascultă de apelul unui om al secolului XX, este integrată într-o sensibilitate modernă".** Extrem de interesant e răspunsul lui Adrian Marino care arătînd inevitabilitatea comunicării unei literaturi cu o alta nu se declara de acord cu transportul snob fără control. El observă în creația românească coordonate spirituale cărora haina străină împrumutată întîmplător nu i s-ar potrivi și pledează pentru asimilarea organică a ceea ce e într-adevăr adecvat temperamental unei structuri etnice. Iată de altfel un pasaj din interviul său : **„Literatura română participă la universalitate și prin asimilarea unei tendințe predominante în marile literaturi ale lumii. Izolarea este practic imposibilă. Dar atunci cînd recunoaștem această imposibilitate, nu putem recomanda, în nici un caz docilitatea pastișă imitația unor forme goale. Trebuie bine distins între „modern" și „modă", între „modernismul" definit abstract în sens cosmopolit și „modernismul" asimilabil, fecund, necesar subtilizării și nuanțării unor latențe creatoare originale. De aceea ar fi bine să discutăm nu despre orice fel de „spirit modern", ci mai ales despre acel „modernism" pe care-l putem asimila și care merge în sensul unor predispoziții specifice.**

Realul climat de dezbatere nu poate fi decît folositor vieții literare și tinerilor scriitori, mai ales cînd aceste anchete ori interviuri sînt bine conduse și finalizate. Orientată într-o direcție inactuală ele nu pot contribui la rezolvarea unor chestiuni de stringent interes. Am decupat din mai multe interviuri și anchete cîteva răspunsuri judicioase care contribuie chiar dacă nu integral, dar serios la lămurirea teoretică a problemei.

REP.

● Ştiri interviuri reportaje ● Ştiri interviuri reportaje ● Ştiri interviuri reportaje ● Ştiri interviuri reportaje

ZILNIC

INFORMAŢII

ORIZONT'67

6500000 METRI DE TUBURI FLUORESCENTE

Întreprinderea „Electrofar" este singura din ţară producătoare de surse de iluminat fluorescent. Înfiinţată pe profilul actual în 1959, aceasta a fost reutilată şi înzestrată cu utilaje de înalt nivel tehnic, care asigură o productivitate sporită şi o calitate superioară a produselor. În concordanţă cu dezvoltarea economiei, printr-o recentă Hotărîre a Consiliului de Miniştri, întreprinderea îşi va dezvolta capacitatea de producţie, putînd astfel răspunde cererilor tot mai sporite de produse.

La întrebarea noastră: CUM VA ARĂTA ELECTROFARUL ÎN 1970? ne răspunde tovarul inginer DUMITRU APOSTOLACHE, directorul întreprinderii.

— Este vorba de o modificare aproape radicală, atît în ceea ce priveşte spaţiul actual, cît şi adăugirile ce se vor face. În acest scop se va construi un pavilion cu trei etaje, afectat producţiei auxiliare (mecanic şef, matriţerie), în care vor fi amenajate şi depozitele de semifabricate şi produse finite. De asemenea, se va supraetaja un pavilion pentru depozitarea în flux a ţevii de sticlă, în vederea mecanizării transportului de la secţia producătoare de semifabricate, la secţia de fabricare a produsului finit. Modificări importante vor fi aduse şi actualei hale de lămpi fluorescente, permiţînd astfel o reorganizare a întregului proces de fabricaţie existent, concomitent cu îmbunătăţirea condiţiilor de muncă.

În această perioadă va intra în funcţiune un nou cuptor de topit sticlă şi se vor nuanţa încă două linii automate de tras ţeava de sticlă, ceea ce va spori capacitatea de producţie la secţia sticlărie (producătoarea coloanelor tubulare pentru fabricarea lămpilor fluorescente). Legat de aceasta, se va mări capacitatea de producţie la secţia metalici şi balasturi (bobine de şoc) prin înzestrarea acesteia cu noi piese de ştanţat şi masini de înaltă productivitate.

Întreprinderea va fi dotată cu o nouă linie tehnologică de fabricat lămpi fluorescente cu o capacitate de 3 milioane bucăţi anual.

— Cînd vor începe lucrările?

— Aşa cum este prevăzut, s-au luat toate măsurile ca şantierul să fie deschis la sfîrşitul acestui semestru. Pînă atunci, şi condiţionat de aceasta, o sarcină de mare urgenţă revine Ministerului Comerţului Exterior, care trebuie să grăbească contractările specifice şi necesare de utilaj, şi Institutului de cercetări şi proiectări electrotehnice, de pe lîngă Ministerul Industriei Constructoare de Maşini, din partea căruia trebuie să avem asigurată, pînă la sfîrşitul trimestrului I, documentaţia tehnică de ansamblu şi execuţie.

— Care va fi capacitatea de producţie a Întreprinderii în urma realizării investiţiilor proiectate?

— Mai întîi cîteva considerente: pentru dezvoltarea capacităţii de producţie a întreprinderii vor fi investite fonduri în valoare de peste 60 milioane lei. În 1969 trebuie terminate investiţiile pentru atingerea capacităţii proiectate pentru 1970, cînd vor intra în funcţiune toate liniile tehnologice. Deci, în 1970 vom produce circa 6 milioane lămpi fluorescente anual, ceea ce înseamnă o creştere de 2,5 ori faţă de producţia actuală.

Şi în limbajul lapidar, dar concludent al cifrelor, aflăm că „Electrofarul" va produce, într-un singur an, 6,5 milioane metri de tub fluorescent, cu care s-ar putea înconjura de peste două ori graniţele ţării.

I. ANDRIEŞ

Gilda Marinescu şi George Constantin, cei doi interpreţi ai spectacolului de la Teatrul „C. I. Nottara" — „Acest animal ciudat", adaptare după Cehov de G. Arout

SPORT

● *La sfîrşitul acestei săptămîni, se vor desfăşura întrecerile tradiţionalei competiţii de schi „Cupa Poiana Braşov", la care vor lua startul cei mai buni schiori fondişti şi alpini din ţara noastră. La cursele de fond 15 km şi 3×10 km vor fi prezenţi şi schiori din U.R.S.S. şi Cehoslovacia, ţări cu o bogată tradiţie în acest sport.*

● *Ultimul tur al campionatului republican de hochei pe gheaţă va începe la 7 februarie pe patinoarul artificial din parcul sportiv „23 August". Programul jocurilor este următorul: Steaua — Politehnica Bucureşti (ora 9); Agronomia Cluj — Tîrnava Odorhei (ora 17) şi Dinamo Bucureşti — Avîntul Miercurea Ciuc (ora 19).*

★

După încheierea campionatului republican, amatorii de hochei pe gheaţă din Capitală vor putea urmări întrecerile pentru „Cupa oraşului Bucureşti". La competiţie vor participa echipe de club din U.R.S.S., Cehoslovacia şi Austria, precum şi reprezentativa Poloniei. Ţara noastră va fi reprezentată de echipele oraşului Bucureşti (seniori şi tineret). Competiţia se va desfăşura între 23 şi 27 februarie. În continuarea programului internaţional în zilele de 2 şi 4 martie va avea loc la Bucureşti dubla întîlnire internaţională dintre selecţionatele Romîniei şi R. F. Germane.

ACTUALITATEA

Brutării săteşti

CLUJ (de la corespondentul nostru).

În mai multe localităţi rurale din regiunea Cluj, Ileanda, Crasna, Gilgău etc. au fost înfiinţate brutării pentru aprovizionarea populaţiei săteşti cu produse de panificaţie. Pînă acum, în regiunea Cluj s-au deschis 21 asemenea brutării. În prezent se află în construcţie încă 10 asemenea unităţi. Ele sînt dotate cu utilaj de mare randament, care asigură produse în cantităţi suficiente şi de bună calitate. Marea majoritate a unităţilor existente fabrică, pe lîngă pîinea integrală, 10 sortimente de panificaţie din făină albă.

Problemele sportului în şcoli şi facultăţi

Întrunit în şedinţă de lucru, Colectivul central pentru problemele de educaţie fizică şi sport din învăţămîntul de toate gradele, care funcţionează în Ministerul Învăţămîntului, a discutat planul de muncă pe 1967, atribuţiile consiliilor regionale, raionale şi orăşeneşti de educaţie fizică şi regulamentul de acordare a noii insigne sportive pentru elevi şi studenţi „Cercurile olimpice".

Participanţii — profesori de educaţie fizică şi sport, medici, reprezentanţi ai altor ministere şi organizaţii centrale, cărora le revin diferite sarcini pe linia activităţii sportive în rîndurile tineretului studios — au dezbătut metodele de predare a educaţiei fizice şi sportului în şcoli şi facultăţi, aplicarea conţinutului programelor de specialitate în condiţii diferite de lucru: în oraşe sau în mediul rural, în sală sau în aer liber etc.

În ceea ce priveşte noua insignă sportivă — „Cercurile olimpice" — regulamentul aprobat a stabilit că ea va avea 5 grade, reprezentînd 5 nivele de performanţă sportivă. Cei ce vor reuşi să obţină gradul 5 vor putea fi selecţionaţi pentru lotul olimpic al ţării.

Lucrările Sesiunii generale a Academiei Republicii Socialiste România

În cadrul sesiunii generale a Academiei, joi după-amiază şi în prima parte a dimineţii de vineri, în cele 13 secţii ştiinţifice, s-au desfăşurat dezbateri asupra dării de seamă a activităţii Academiei pe anul 1966 şi a planului de activitate pe anul în curs. Înfăţişînd principalele rezultate ale cercetărilor ştiinţifice în domeniile în care lucrează, numeroşi membri ai Academiei, profesori universitari, cercetători din institutele Academiei, din institute şi unităţi de cercetare departamentale şi uzinale care au luat cuvîntul au analizat totodată posibilităţile pe care le au de a-şi spori contribuţia la rezolvarea sarcinilor complexe pe care dezvoltarea economiei naţionale le pune în faţa ştiinţei.

În continuarea lucrărilor, preşedinţii secţiilor ştiinţifice ale Academiei au prezentat, în sesiunea generală, sinteze asupra dezbaterilor care au avut loc pe secţii.

Ieri după amiază au continuat în cadrul sesiunii dezbaterile asupra primelor două puncte ale ordinei de zi, lucrările urmînd să ia sfîrşit sîmbătă.

(Agerpres)

Expoziţie a cărţii tehnico-ştiinţifice franceze

Numeroşi oameni de cultură şi ştiinţă din Capitală, reprezentanţi ai Ministerului Afacerilor Externe, ai Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă şi membri ai corpului diplomatic au luat parte vineri la amiază la deschiderea unei expoziţii de carte tehnico-ştiinţifică franceză.

Expoziţia creează o viziune de ansamblu, caracteristică şi edificatoare, asupra activităţii editoriale din Franţa. Oferind posibilitatea de informare asupra realizărilor editoriale în domenii care suscită interesul specialiştilor şi al unui public tot mai larg din ţara noastră, 35 de edituri franceze expun la sala mică a Palatului aproape 2 000 de volume din cele mai diverse ramuri ale ştiinţei şi tehnicii.

Expoziţia poate fi vizitată zilnic, în afară de luni, între orele 11—19, pînă în ziua de 19 februarie.

(Agerpres)

Vacanţa studenţească

Oficiul Naţional de Turism, în colaborare cu Uniunea Asociaţiilor Studenţilor din România organizează tabere la 28 de cabane din masivii munţoşi Bucegi, Paring şi Apuseni, pentru vacanţa studenţească de iarnă. Peste 2 500 de studenţi fruntaşi din mai multe centre universitare vor petrece zece zile în aceste cabane, iar alţi 4 300 vor beneficia de taberele de odihnă organizate în staţiunile Predeal, Buşteni, Piriul Rece şi Tuşnad.

Studenţi amatori de sporturi vor participa la campionatele republicane universitare de schi de la Predeal şi la finala campionatului republican universitar de şah ce se va desfăşura la Sinaia.

(Agerpres)

UN EXAMEN AL PREGĂTIRII TEMEINICE:

OLIMPIADA ELEVILOR

Duminică 5 februarie, în toate centrele şcolare ale ţării se dă startul într-o pasionantă întrecere a elevilor — ediţia 1967 a Olimpiadei de matematică, fizică, chimie şi literatură română. (De fapt, organizatorii au renunţat la tradiţionala denumire a unei tradiţionale competiţii — olimpiada elevilor — în favoarea banalului „concurs". Neinspirată substituire...).

La prima etapă — „faza locală", cum e denumită — şi-au anunţat participarea zeci de mii de elevi; Într-o convorbire cu tovarăşul conf. univ. Tiberiu Roman, *secretar general al Societăţii de matematică din Republica Socialistă România, d-sa şi-a manifestat satisfacţia că elevii au dovedit pasiune şi sîrguinţă în pregătirea pentru olimpiadă:*

— Pregătirea s-a desfăşurat sub două aspecte... În primul rînd am remarcat la mulţi tovarăşi profesori tendinţa de a-şi pregăti elevii din punct de vedere psihologic; aceasta deoarece elevii de liceu nu sînt obişnuiţi cu examenele. La punctul doi s-a înscris, firesc, pregătirea de conţinut. Subiectele nu depăşesc programa şcolară; totuşi, rezolvarea lor va pretinde cunoştinţe temeinice.

— Ce ne puteţi spune despre pregătirea matematicienilor?

— La „faza locală", alături de membrii cercurilor de matematică, de elevii care trimit lunar Gazetei Matematica — seria B mii de probleme rezolvate, vor participa şi elevi care încă nu şi-au încercat pregătirea în vreo competiţie de anvergură... În fiecare an olimpiadele au „descoperit" tinere talente, care au „rezistat" pînă la faza internaţională, cucerind premii importante. Am aflat că licee cum sînt nr. 1 şi nr. 2 din Ploieşti, nr. 1 din Buzău, nr. 3 din Iaşi, nr. 1 şi nr. 3 din Sibiu, pregătesc noi surprize.

În încheiere, tovarăşul conf. univ. Tiberiu Roman şi-a exprimat regretul că Direcţia generală pedagogică din Ministerul Învăţămîntului a făcut foarte puţin în acest an şcolar pentru popularizarea olimpiadei; de pildă, redactarea adresei prin care s-a comunicat în şcoli datele concursului a durat pînă în luna decembrie; deşi nu conţine mai mult de o jumătate de pagină.

A. VASILESCU

Colorit, parfum, dimensiuni — toate sînt „măsurate" cu atenţie de cercetătoarea Lucica Letter, de la Staţiunea experimentală hortiviticolă Cluj

Foto: AGERPRES

Să apelăm la fonta cu grafit nodular

sider că tocmai în aceste cercetări rezidă căile valorificării superioare a metalului. Reducerea consumului specific de metal, gospodărirea sa judicioasă trebuie să devină o preocupare generală a tuturor salariaţilor. Piesele maşinilor noastre trebuie să devină mai suple şi mai rezistente, prelucrate dintr-o cantitate mai mică de metal. Dar pentru aceasta avem încă multe de făcut şi, **în primul rînd, să ne însuşim metodele şi procedeele moderne de tratare termică. Iar, în al doilea rînd, să descoperim şi să extindem folosirea acelor înlocuitori ideali ai oţelului, înlocuitori care au o eficienţă economică ridicată.**

— Despre aceşti înlocuitori vrem să vă expuneţi mai pe larg părerea.

— Mă voi referi la unul singur, dar excelent înlocuitor al oţelului pe care îl cunosc bine: fonta cu grafit nodular. Ea a fost fabricată pentru prima dată în ţara noastră la uzina „1 Mai" din Ploieşti şi **a dat rezultate foarte bune.** S-a constatat astfel, că fonta nodulară are un indice economic şi calitativ superior, că se comportă bine în tratarea termică şi corespunde confecţionării chiar şi a unor organe active, tăietoare. La Uzina Tractorul, cu ani în urmă, **am echipat motoare cu biele şi arbori turnaţi din acest metal, care au funcţionat mii de ore în condiţii grele de lucru, comportîndu-se ca şi piesele din oţel.** Au fost experimentate şi alte piese turnate din fontă nodulară. **În 1958** de exemplu, am echipat un tractor rutier cu osia din faţă şi suporţii fuzetelor din acest metal şi s-au parcurs cu ele mulţi kilometri pe drum desfundat, cu gropi de 50—60 cm. pe vreme rece de minus 17—25 grade şi cu viteză de peste 20 km pe oră. **Rezultatul obţinut a fost excepţional.**

— Dar în legătură cu posibilităţile de extindere a unor noi procedee tehnologice şi consecinţele lor economice, ce aveţi de semnalat?

— Mă preocupă de cîţiva ani găsirea unei noi metode de turnare a arborelui motor de la autocamion şi acum mă aflu, cu punerea ei la punct, într-un stadiu înaintat. În prezent această piesă costă 523 lei. După metoda de confecţionare preconizată de noi, va costa 250 lei. Vă puteţi da seama ce economii rezultă la o producţie anuală de 60 de mii de bucăţi arbori-motor, de exemplu. În ce constă noua metodă? Se ştie că în prezent pentru turnarea arborelui se foloseşte bachelită, fiecare piesă turnîndu-se individual. Se întrebuinţează 60 kg fontă lichidă, iar piesa rezultată cîntăreşte în stare brută 36 kg. Coeficientul de utilizare a metalului este deci, de departe foarte mic. După noua metodă, formele în care se toarnă arborele motor **sînt confecţionate din nisip cu silicat de sodiu şi întărite cu bioxid de carbon. Se toarnă concomitent 14 piese în „ciorchine" printr-o singură culee.** Arborele rezultat cîntăreşte în stare brută numai 24 kg, iar pentru turnarea lui se folosesc doar 32 kg fontă lichidă. **Aşadar, indicele de utilizare a metalului creşte la circa 75 la sută.** În plus, nodurile termice sînt înlăturate, prin turnarea arborelui-motor cu miezuri, atît la lagărele manetoane cît şi la lagărele paliere. Piesele rezultate nu au abateri dimensionale, iar plusul de uzinare este de numai 2 mm pe rază la lagărele paliere şi de 2,5 mm la lagărele manetoane. **Am descris mai pe larg această nouă metodă şi eficienţa sa economică, evident ca un exemplu, deoarece, poate fi uşor preluată şi în alte întreprinderi constructoare de maşini.**

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

Ziua bună se... pregăteşte de dimineaţă

în bătătura unui om gospodar, pentru că ţăranii cooperatori de aici transportă zilnic la cîmp gunoiul rezultat de la grajduri.

Antrenaţi de către organizaţiile U.T.C., tinerii din acest raion au transportat, pînă acum, aproape 47 000 tone gunoi de grajd. Şi efectul exact al muncii depuse în această perioadă se va vedea, cu siguranţă, în vară, cînd atelajele nu vor mai fi solicitate la o asemenea acţiune şi vor putea fi folosite cu întreaga capacitate la celelalte lucrări urgente de sezon. Şi tot un rezultat practic al acestor activităţi va fi înregistrat la toamnă, în hambare. Exemplul amintit de secretara comitetului U.T.C. din Folteşti dă posibilitatea anticipării...

În raionul Galaţi există, deci, o experienţă bună. În majoritatea unităţilor agricole din raioanele Bujor şi Tecuci îngrăşămintele organice continuă să fie depozitate însă în spatele grajdurilor, în timp ce multe atelaje stau în remiză. Oriunde ai întreba, ţi se va răspunde că există o planificare a fertilizării solului. Cu ce împiedică însă acest plan transportul şi depozitarea îngrăşămintelor organice la cîmp în această perioadă cînd braţele de muncă şi căruţele nu sînt solicitate la alte lucrări? La fel ca acum, atelajele şi oamenii au stat degeaba şi iarna trecută. Iar astă vară, acestei lipse de preocupare i s-a plătit un tribut greu. Paralel cu transportul gunoiului de grajd, trebuiau duşi din cîmp sacii cu grîu, paiele. S-a făcut treabă puţină. Gunoiul a rămas tot lîngă ferme. Un argument care demonstrează că timpul pierdut iarna cîntăreşte foarte greu în perioada vîrfurilor de lucrări.

La vară, în raionul Galaţi vor fi suficiente la acţiunea de fertilizare a solului cu de 4—5 ori mai puţine atelaje decît în cazul cînd gunoiul de grajd ar fi trebuit dus de la ferme la cîmp în timpul secerişului.

Toate drumurile de la oraşul de reşedinţă al regiunii către celelalte raioane trec prin zona experienţei bune: raionul Galaţi. Dar nici activiştii Comitetului regional Galaţi al U.T.C. şi nici specialiştii de la Uniunea regională a cooperativelor agricole nu au sesizat această experienţă pentru a o generaliza. E necesar ca acest lucru să fie făcut cît mai repede, deoarece zăpada mai dăinuie, iar atelajele şi oamenii nu sînt încă ocupaţi cu alte treburi.

Lauda nemăsurată

le talentului în umilată vorbă a laudei, despre dramele ratării a căror floare cenuşie şi trist mirositoare a germinat într-o nebăgată-n seamă sămînţă a vanităţii. Pericolul e de jos în sus, de la vîrsta biberonului la senectute. Şi atîngătoare oriunde...

În definitiv omul indiferent la răsplata morală care este şi lauda e aproape în imposibilitate de a fi creditat în ordinea acţiunilor pozitive. Lipsa acestei sancţiuni premiale nu poate fi suplinită decît prin prezenţa celei materiale. Simplificînd, ajungem la un fel de tîrg: îţi dau dacă îmi dai. Relaţia individ-societate, bipolară, înseamnă aici că eu individ, dotat cu calităţi constructive deosebite, refuz efortul de a rodi folositor în absenţa imediată a recompensei băneşti. Elevul obişnuit cu un tarif de genul: premiul trei — o trotinetă, premiul doi — un concediu la Predeal, premiul întîi — un tranzistor, va ajunge prin această relaţie (troc pueril), fără a mai aminti de pericolele celelalte, în lipsa elementului imediat recompensator, o mediocritate lamentabilă. Un om cu o calificare deosebită şi cu posibilităţi pe potrivă, care nu va putea să-şi proiecteze realizările pe o lungă perioadă în lipsa recompenselor imediate va capota şi el. Ratarea lui e o dramatică rezultantă a imposibilităţii, a lipsei de rezistenţă morală la munca îndelungată şi pînă la punctul final, anonimă. Deci lauda, cuvîntul generos şi încurajator al altora, nu e numai firesc, omenesc, ci şi social necesar. Dar şi aici excesul, ca oriunde, devine viciu, viciul căutării cu luminarea a cuvîntului măgulitor, care umilă vanitatea. Stimulul devine astfel scop în sine, relaţia stearpă, sterilă. Două propoziţii pot fi deduse uşor: dacă vreţi să contribuiţi la realizarea unui om, căutaţi cuvîntul exact de încurajare lăsînd loc valorilor sale viitoare. Şi o a doua, nedorită, străină eticii noastre: dacă vreţi să-nmormîntaţi un talent, lăudaţi-l fără măsură...

CINEMA

RĂZBOI ŞI PACE (seria I) — film pentru ecran panoramic —
rulează la Patria (orele 9; 12; 15; 18; 21).

UN MARTOR ÎN ORAŞ
rulează la Republica (orele 8,45; 10,45; 12,45; 14,45; 16,45; 19; 21,15), Bucureşti (orele 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21).

LUMEA MINUNATĂ A FRAŢILOR GRIMM
rulează la Festival (orele 9; 12; 15; 18; 21), Feroviar (orele 8,15; 11; 13,45; 16;45; 19,45), Excelsior (orele 9,30; 12,15; 15; 18; 21).

COMPLOTUL AMBASADORILOR — cinemascop —
rulează la Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

MONDO CANE (ambele serii)
rulează la Giuleşti (orele 10,30; 15,30; 19), Arta (orele 9; 12,15; 16; 19,30); Drumul Sării (orele 15,30; 19), Luceafărul (orele 9,30; 13; 16,30; 20).

PRIMUL AN DE CĂSNICIE
rulează la Capitol (orele 9; 11,15 13,30; 15,45; 18,15; 20,30), Grivita (orele 9,30; 12; 16; 18,15; 20,30), Flamura (orele 9; 12; 15,30; 18; 20,30).

BALADA DIN HEVSURSK — cinemascop
rulează la Lumina (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Buzeşti (orele 15,30; 18; 20,30), Volga (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).

FALSTAFF
rulează la Union (orele 15,30; 18; 20,30).

Lino Ventura, după „Vaporul lui Emil" şi „Dracul şi cele zece porunci", într-un film poliţist — „Un martor în oraş"

MAICA IOANA A ÎNGERILOR
rulează la Aurora (orele 8,30; 10,45; 13; 15,30; 18; 20,30).

CARTEA DE LA SAN MICHELLE
rulează la Doina (orele 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15) program pentru copii dimineaţa ora 9; Rahova (orele 15,30; 18; 20,30).

SANJURO — cinemascop
rulează la Dacia (orele 9; 13,30 în continuare; 16; 18,30; 20,45).

CUMBITE
rulează la Crîngaşi (orele 15,30; 18; 20,30).

CEI ŞAPTE DIN TEBA — cinemascop
rulează la Crîngaşi (orele 15,30; 18; 20,30).

NEVESTE PERICULOASE
rulează la Moşilor (orele 15,30; 18; 20,30).

EL GRECO
rulează la Bucureşti (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45), Miorita (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15), Floreasca (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

DIMINEŢILE UNUI BĂIAT CUMINTE
rulează la Gloria (orele 9,15; 11,30; 14; 16; 18,15; 20,30), Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), Modern (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21).

GOLGOTA — cinemascop
rulează la Unirea (orele 15,30; 18; 20,30).

CÎINELE DIN BASKERVILLE
rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).

RÎDEM CU STAN ŞI BRAN
rulează la Vitan (orele 11; 15,30; 18; 20,15) Cotroceni (orele 15,15; 18; 20,45).

DIPLOMATUL GOL
rulează la Munca (orele 15,30; 18; 20).

ANUNŢ MATRIMONIAL
rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,30).

GIUSEPPE LA VARŞOVIA
rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,30), Progresul (orele 15,30; 18; 20,30).

OMUL DIN RIO
rulează la Pacea (orele 15,30; 18; 20,30, pînă la 1 februarie).

CIMARON — cinemascop —
rulează la Colentina (orele 15,30; 17,45; 20).

FAUST XX
rulează la Înfrăţirea (orele 14; 16; 18; 20).

PORUMBELUL DE ARGILĂ. CANTONAMENTUL
rulează la Lira (orele 16; 18,15; 20,30)

MOŞ GERILĂ
rulează la Viitorul (orele 15,30; 18; 20,30)

PA ISUL VESEL, TROFEUL INDIAN
rulează la Timpuri Noi (orele 9–15 în continuare; 17; 19; 21).

Tv

SÎMBĂTĂ 4 FEBRUARIE 1967

18: Pentru cei mici. Ecranul cu păpuşi; 18,30: Pentru tineretul şcolar: Noţia 10 la.. coregrafie"; 18,50 Publicitate; 18,58 Ora exactă; 19: Telejurnalul; 19,10: Buletinul meteorologic; 19,15: Tele-enciclopedia; 20,10: Filmul serial: Baronul; 21: Campionatul european de patinaj artistic. Exerciţii libere femei. Transmisiune de la Liubliana; 23,30: Telejurnalul.

ZILNIC ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări

DE PESTE HOTARE

VIZITA IN TUNISIA A PREŞEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT, CHIVU STOICA

(Urmare din pag. I)

zintă pe membrii guvernului tunisian, ai Biroului Adunării Naţionale, pe guvernatorul primar al Tunisului, Marele Muftiu al Republicii Tunisia, decanul corpului diplomatic, şi alte persoane oficiale.

Apoi, preşedintele Chivu Stoica şi preşedintele Habib Burghiba iau loc într-o maşină deschisă, escortată de motocicliști. Cortegiul se îndreaptă spre reşedinţa oficială „1 Iunie", unde înalţii oaspeţi români vor locui în timpul şederii lor la Tunis.

Pe întregul traseu, de la aeroport spre reşedinţă, mii de locuitori ai Tunisului au făcut o călduroasă primire preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România şi persoanelor care îl însoţesc. Deasupra mulţimii se zăreau pancarte cu inscripţii: „Trăiască prietenia româno-tunisiană !", „Bun venit preşedintelui Stoica !".

★

În cursul călătoriei, trecînd pe deasupra teritoriilor Iugoslaviei şi Italiei, preşedintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a adresat de la bordul avionului special telegrame de salut preşedintelui Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, Iosip Broz Tito, şi preşedintelui Republicii Italia, Giuseppe Saragat.

Vizita protocolară la preşedintele Burghiba

În seara zilei de 2 februarie, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, împreună cu soţia şi celelalte persoane oficiale române cu soţiile, au făcut o vizită de curtoazie la Palatul Cartagina, preşedintelui Republicii Tunisia, Habib Burghiba.

În cadrul unei ceremonii care a avut loc cu acest prilej preşedintele Habib Burghiba a înmînat preşedintelui Chivu Stoica „Marele ordin al independenţei cu cordon". Preşedintele Consiliului de Stat a înmînat apoi preşedintelui Burghiba ordinul Steaua Republicii Socialiste România clasa I.

Cei doi conducători de stat au relevat că prin acordarea acestor înalte distincţii se evidenţiază sentimentele de prietenie şi stimă reciprocă între cele două ţări.

★

Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a primit joi după-amiază la reşedinţa sa pe şefii misiunilor diplomatice acreditaţi la Tunis.

Dineul de la Palatul Cartagina

Joi seara preşedintele Republicii Tunisia, Habib Burghiba şi soţia au oferit un dineu la Palatul Cartagina în onoarea preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, şi a soţiei sale.

La dineu au luat parte conducători ai Republicii Tunisia, personalităţi ale vieţii culturale şi ştiinţifice, generali, ziarişti, precum şi şefi ai misiunilor diplomatice.

Au fost prezenţi, de asemenea, persoanele oficiale care îl însoţesc pe preşedintele Consiliului de Stat în vizita sa în Tunisia. După toasturile rostite de preşedintele Tunisiei Habib Burghiba şi preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, au fost intonate imnurile de stat ale ţărilor respective. Dineul s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială.

A urmat apoi un program de dansuri folclorice tunisiene.

Toastul preşedintelui Habib Burghiba

Luînd cuvîntul la dineul oferit joi seara la Palatul Cartagina, preşedintele Tunisiei, Habib Burghiba, a adresat preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, şi persoanelor care îl însoţesc urări cordiale de bun-sosit.

Această vizită, a arătat preşedintele Burghiba, concretizează relaţiile excelente dintre cele două popoare ale noastre, va contribui la consolidarea legăturilor de prietenie stabilite între Tunisia şi România şi va reafirma colaborarea între cele două ţări în multe domenii.

Rezultatele de pînă acum, a relevat preşedintele, sînt încurajatoare. Ele trebuie să ne stimuleze la dezvoltarea şi extinderea şi mai mult a colaborării noastre în toate domeniile în care aceasta va fi posibilă şi reciproc avantajoasă.

Cînd studiem istoria ţării dv., atît cea veche cît şi cea recentă, noi tunisienii, găsim adesea exemple şi învăţăminte instructive. Cele două ţări au trebuit să lupte cu îndîrjire pentru a salva mai întîi cultura naţională şi apoi libertatea şi independenţa lor.

Eforturile şi sacrificiile dv., activitatea şi entuziasmul dv. au permis să atingeţi niveluri excepţionale în dezvoltarea industrială şi agricolă şi să realizaţi progrese remarcabile în domeniul economic, cultural şi social. Dv. aţi devenit pentru Tunisia şi pentru numeroase ţări care şi-au cucerit recent independenţa un exemplu şi un prilej de referire.

Tunisia — a spus în continuare vorbitorul — imediat după obţinerea independenţei, a mobilizat toate energiile sale pentru a înlătura în primul rînd sechelele dominaţiei coloniale: obţinerea evacuării teritoriului său, eliberarea economiei sale, reintrarea în posesiunea patrimoniului său naţional. Această luptă a fost îndelungată şi grea. În acelaşi timp, noi am mobilizat împotriva subdezvoltării şi structurilor perimate toate forţele naţiunii. Poporul nostru a acceptat numeroase sacrificii dar rezultatele sînt pe măsura eforturilor depuse. N-am ajuns încă la capătul greutăţilor, dar avem încredere în succesul final iar progresele deja realizate ne permit să sperăm că victoria nu este departe.

Sînt sigur că — a spus în continuare preşedintele Tunisiei — vizita Excelenţei Voastre, care va folosi dezvoltării relaţiilor între Tunisia şi România, va contribui în mare măsură la cauza înţelegerii şi colaborării între popoare cu regimuri sociale diferite, dar care tind spre acelaşi obiectiv.

În încheiere, preşedintele Tunisiei a toastat pentru înflorirea prieteniei tunisiano-române, pentru sănătatea preşedintelui Chivu Stoica şi a soţiei sale, pentru prosperitate şi succese tot mai mari poporului român prieten.

Toastul preşedintelui Chivu Stoica

În toastul său, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a mulţumit pentru primirea prietenească, pentru preţuirea pe care guvernul şi poporul tunisian o acordă relaţiilor dintre Republica Socialistă România şi Republica Tunisia, a transmis un călduros salut poporului tunisian şi preşedintelui Habib Burghiba, eminent om de stat, guvernului Republicii Tunisia.

Vorbitorul a arătat că în ciuda distanţelor care le separă, popoarele român şi tunisian au născuit de-a lungul veacurilor să se cunoască şi să schimbe roadele creaţiei lor materiale şi spirituale. El a evocat în continuare transformările care au avut loc în ţara noastră, eforturile pentru dezvoltarea economiei, ştiinţei şi culturii naţionale, menite să ridice România pe o nouă treaptă de civilizaţie şi progres, ataşamentul ferm faţă de cauza păcii şi colaborării internaţionale.

O caracteristică importantă a politicii noastre externe, a spus vorbitorul, o constituie dezvoltarea continuă a relaţiilor de colaborare cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială, pentru apropierea între popoare, în scopul destinderii internaţionale şi al păcii.

Preşedintele Chivu Stoica a arătat că poporul român nutreşte sentimente de profundă simpatie şi este pe deplin solidar cu popoarele din Africa şi din alte părţi ale globului care luptă încă împotriva jugului străin şi a discriminărilor rasiale, pentru lichidarea deplină şi definitivă a colonialismului şi neocolonialismului, pentru cucerirea şi apărarea independenţei şi suveranităţii naţionale. Republica Socialistă România manifestă un interes deosebit pentru dezvoltarea relaţiilor prieteneşti, multilaterale, cu noile state independente, care depun eforturi stăruitoare pentru dezvoltarea lor de sine stătătoare, pentru consolidarea independenţei politice şi economice.

Referindu-se la vizita pe care o întreprinde în Tunisia, preşedintele Consiliului de Stat a spus că aceasta reprezintă o transpunere în fapt a dorinţei de a cunoaşte în mod nemijlocit viaţa harnicului popor tunisian, mărturiile vechii sale istorii şi civilizaţii, dar mai ales eforturile şi realizările sale pe calea dezvoltării contemporane. Sîntem profund convinşi că şederea în frumoasa dv. ţară, convorbirile cu Excelenţa Voastră, pe care le aşteptăm cu mult interes, vor aduce o nouă contribuţie la mai buna cunoaştere reciprocă, la dezvoltarea multilaterală a relaţiilor de prietenie dintre Republica Socialistă România şi Republica Tunisia în interesul ambelor popoare.

Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a toastat pentru prosperitatea şi fericirea poporului tunisian, pentru continua înflorire a relaţiilor de prietenie româno-tunisiene, în sănătatea preşedintelui Burghiba, a soţiei sale şi a celorlalte personalităţi prezente.

R. S. F. IUGOSLAVIA. — Una din secţiile fabricii de maşini-unelte „Prvomajski" din Belgrad

Semnarea unui acord franco-român

PARIS. Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Joi după-amiază, ministrul comerţului exterior al României, Gheorghe Cioară, a avut la Quai d'Orsay o întrevedere cu ministrul afacerilor externe al Franţei, Couve de Murville.

Cei doi miniştri au făcut un schimb de păreri referitor la situaţia relaţiilor economice şi comerciale româno-franceze şi în general asupra relaţiilor dintre cele două ţări. Ei au apreciat ca foarte favorabil stadiul dezvoltării relaţiilor româno-franceze, cît şi perspectivele bune ale dezvoltării în continuare a acestor relaţii.

La secretariatul de stat al Comerţului exterior al Franţei a avut loc în după-amiaza aceleiaşi zile semnarea unui acord de cooperare economică şi industrială între Franţa şi România. Acordul a fost semnat de Gheorghe Cioară, ministrul comerţului exterior al României şi de Charles de Chambrun, secretar de stat pentru comerţul exterior al Franţei.

În cadrul acestui acord a fost creat un comitet specializat pentru studierea dezvoltării cooperării în domeniul industriei chimice. Ulterior, se va proceda la crearea unui comitet competent pentru industriile mecanice, electrice şi altele. De asemenea, au fost aduse diverse îmbunătăţiri protocolului comercial referitor la schimburile între cele două ţări pentru anul 1967 în cadrul acordului pe termen lung.

Gheorghe Cioară şi Charles de Chambrun au rostit scurte cuvîntări, în care au subliniat importanţa semnării acestui acord pentru dezvoltarea ulterioară a schimburilor economice şi comerciale, precum şi a relaţiilor dintre cele două ţări.

Plecarea lui C. Mănescu din München

MÜNCHEN 3. — Trimişii speciali Agerpres, N. Ionescu, şi P. Stăncescu, transmit: ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, şi-a încheiat vineri vizita în R.F.G. şi a plecat spre patrie.

În cursul dimineţii, oaspetele român a avut o întrevedere cu Kurt Schmucker, ministru pentru bunurile statului al R.F.G., care s-a aflat în aceste zile în capitala landului Bavaria.

Pe aeroportul din München, ministrul de externe român a fost condus de Otto Schedl, ministrul economiei în guvernul landului, şi de înalţi funcţionari ai guvernului landului.

Au fost, de asemenea, prezenţi E. Straetling, şeful reprezentanţei comerciale a R.F.G. la Bucureşti, şi Mircea Năstase, şeful reprezentanţei comerciale a României în R.F.G.

REPRESIUNI ÎN PANAMA

Conducătorul Uniunii studenţilor din Panama „Cunas", Alfredo Lopez, a fost condamnat la un an închisoare, pentru că a denunţat represiunile împotriva studenţilor panamezi de origine indiană. Autorităţile poliţieneşti şi-au concentrat persecuţiile împotriva participanţilor la ultimul congres al „Cunas", unde a fost criticată activitatea agenţilor „Corpului păcii" din S.U.A.

Necunoscutul bine informat

La 9 noiembrie 1963, cu două săptămîni înaintea asasinării preşedintelui Kennedy, un necunoscut a descris unui lucrător al poliţiei din Miami (Florida) condiţiile în care s-ar putea comite un atentat împotriva preşedintelui Statelor Unite. Faptele au demonstrat că ele corespund exact circumstanţelor în care preşedintele Kennedy şi-a găsit moartea la Dallas. Această relatare a fost publicată joi de către ziarul „MIAMI NEWS", care menţionează că înregistrarea conversaţiei, al cărei conţinut a fost cunoscut de către F.B.I. cu mult timp înaintea vizitei prezidenţiale în Texas, este păstrată în arhivele poliţiei din Miami. Potrivit ziarului, necunoscutul a subliniat că numeroşii agenţi de securitate din jurul persoanei preşedintelui nu ar putea împiedica un eventual agresor, care ar demonta o puşcă cu lunetă, ar introduce-o într-un imobil comercial, ar monta-o la loc şi ar face uz de ea de la o fereastră a acestuia. „Poliţia, a continuat acesta, ar putea scotoci întreg oraşul, ar putea aresta după o oră pe cineva... însă numai pentru a pune opinia publică pe o pistă falsă".

A 19-a aniversare a Tratatului româno-sovietic

Istoria relaţiilor româno-sovietice a marcat cu 19 ani în urmă un eveniment important: semnarea, la 4 februarie 1948, a Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală dintre România şi Uniunea Sovietică.

Între România şi Uniunea Sovietică există trainice legături de alianţă şi colaborare multilaterală, legături care şi-au găsit oglindirea şi în Tratatul româno-sovietic încheiat cu 19 ani în urmă.

Bazate pe principiile marxism-leninismului şi internaţionalismului socialist, ale egalităţii în drepturi, respectului şi avantajului reciproc, independenţei şi suveranităţii naţionale, neamestecului în treburile interne, într-ajutorării tovărăşeşti, relaţiile multilaterale dintre România şi U.R.S.S. s-au dezvoltat continuu. Legăturile politice, economice, culturale, tehnico-ştiinţifice româno-sovietice au cunoscut şi cunosc o permanentă dezvoltare, în interesul ambelor popoare, al întăririi sistemului socialist mondial, al consolidării forţelor păcii şi progresului. O importantă contribuţie la întărirea prieteniei şi colaborării româno-sovietice au adus-o întîlnirile şi convorbirile conducătorilor de partid şi de stat din cele două ţări.

Pe fundamentul dezvoltării economiei ţărilor noastre s-au creat condiţii pentru intensificarea schimburilor economice bilaterale, pentru continua lărgire şi diversificare a livrărilor de mărfuri. În acest domeniu, Acordul comercial de lungă durată pe perioada 1966-1970 prevede o sporire de aproximativ 1,3 ori a volumului livrărilor reciproce de mărfuri în raport cu perioada 1961-1965. Potrivit acestui acord România va livra Uniunii Sovietice maşini-unelte, instalaţii de foraj şi alte instalaţii pentru industria petrolieră, utilaje electronice, nave, produse petroliere, laminate şi ţevi de oţel, produse sodice şi alte produse chimice, mobilă, confecţii şi alte mărfuri. Uniunea Sovietică va livra României maşini-unelte, utilaje de ridicat, transportat şi pentru construcţii, utilaj electrotehnic, de telecomunicaţii, autoturisme, cocs, cărbune cocsificabil, minereu de fier, feroaliaje, bumbac, diverse bunuri de consum. În aceeaşi sferă, a dezvoltării relaţiilor economice, se înscrie şi semnarea recentă a convenţiei privind constituirea Comisiei intergovernamentale româno-sovietice de colaborare economică.

Se dezvoltă mereu şi legăturile tehnico-ştiinţifice, schimburile culturale şi artistice între ţările noastre. Au loc vizite reciproce ale unor oameni de ştiinţă şi cultură, ale unor specialişti în scopul studierii experienţei în diverse domenii de activitate, se fac schimburi de documentaţii tehnice, se organizează turnee ale unor colective artistice — toate acestea în scopul cunoaşterii valorilor ştiinţifice şi culturale ale celor două popoare.

Consacrîndu-şi eforturile muncii paşnice, creatoare, popoarele român şi sovietic sînt profund interesate în asigurarea unei păci trainice. Exprimînd voinţa şi interesele fundamentale ale popoarelor lor, România şi Uniunea Sovietică promovează pe plan internaţional o politică de pace şi colaborare între state, militează ferm pentru zădărnicirea acţiunilor agresive ale imperialismului, pentru însănătoşirea atmosferei internaţionale, asigurarea securităţii popoarelor.

La cea de-a 19-a aniversare a Tratatului româno-sovietic de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală, poporul, tineretul nostru, transmit poporului sovietic, tinerei generaţii a Uniunii Sovietice, un salut frăţesc şi urarea de a dobîndi noi şi mari succese în construirea comunismului, în înflorirea continuă a patriei, în lupta pentru asigurarea păcii în lume.

pe scurt

„Sînt un adept hotărît al apropierii între popoare care trăiesc în ţări cu orînduiri sociale diferite", a declarat preşedintele Columbiei, Carlos Lleras Restrepo, presei.

El s-a pronunţat pentru lărgirea relaţiilor economice dintre Columbia şi ţările socialiste.

Comandamentul militar american de la Saigon a anunţat joi că efectivul trupelor americane din Vietnamul de sud a ajuns la 404 000 soldaţi şi ofiţeri.

„O NOAPTE FURTUNOASĂ" ÎN PERU

Teatrul Universităţii „San Marcos" din capitala statului Peru, care cu 3 ani în urmă a prezentat piesa de teatru „O scrisoare pierdută" de I. L. Caragiale, pregăteşte în prezent, punerea în scenă a piesei „O noapte furtunoasă", în regia cunoscutului regizor Sergio Arran. În rolul principal va apare actorul Edgar Guillen, apreciat de critica de specialitate peruviană ca revelaţia teatrală a anului 1966.

După cum era programat, joi a avut loc cea de-a treia şedinţă a Comisiei mixte de armistiţiu Siria—Izrael, desfăşurată pe teritoriul sirian. Discuţiile au durat numai o oră după care preşedintele comisiei, generalul Odd Bull, reprezentantul special al secretarului general al O.N.U. U Thant, a suspendat lucrările.

HOTĂRÎREA GUVERNULUI CANADIAN

Primul ministru al Canadei, Lester Pearson, a anunţat, în cadrul unei conferinţe de presă televizate, hotărîrea guvernului de a îngrădi controlul capitalului străin asupra producţiei şi resurselor naturale canadiene. El a spus că afluxul de capitai, deşi va fi şi în continuare stimulat, va fi reglementat de legile ţării şi va acţiona numai în interesul economiei canadiene. În continuare, primul ministru canadian a vorbit despre amendamentele propuse la legislaţia privind activitatea băncilor în Canada, amendamente aflate în dezbaterea parlamentului. Pearson a precizat că ele vor asigura statului dreptul de proprietate asupra a 75 la sută din acţiunile băncilor străine care operează în Canada.

Joi s-a încheiat la Bruxelles noua rundă a tratativelor dintre delegaţia guvernamentală a Austriei şi o comisie a C.E.E. Scopul acestor tratative, a căror primă rundă a avut loc în 1965 şi care vor fi reluate spre sfîrşitul acestei luni, este să stabilească posibilităţile participării Austriei la Piaţa comună în cadrul unui „acord special". Guvernul austriac nu doreşte o asociere directă, deoarece consideră că aceasta ar afecta politica sa de neutralitate şi, în cadrul tratativelor, a reafirmat cu insistenţă acest punct de vedere.

Administraţia naţională pentru problemele aeronauticii şi cercetarea spaţiului cosmic (N.A.S.A.) a anunţat că astăzi va fi lansată în direcţia Lunii nava spaţială americană „Lunar-Orbiter-3". Acest vehicul spaţial va fi plasat de către o rachetă „Atlas-Agena" şi va gravita în jurul Lunii, avînd periluna de 44 km şi apoluna de 1 840 km. Între 15 şi 23 februarie, „Lunar-Orbiter-3" urmează să transmită o serie de imagini ale suprafeţei lunare şi a regiunii stabilită de către N.A.S.A. pentru aselenizarea viitoarei nave „Apollo".

Alegeri cu „Marilla"

Aşadar, în ciuda manifestaţiilor şi tulburărilor care au avut loc în urmă cu două săptămîni la Managua, în pofida criticilor şi denunţurilor privind fraudele electorale, alegerile prezidenţiale din Nicaragua se vor desfăşura, aşa cum fusese stabilit, la 5 februarie.

Regimul patronat de familia Somoza a recurs la metodele represive care-i sînt caracteristice şi a folosit puterea sa politică şi economică pentru a favoriza pe candidatul său militar, generalul Anastasio „Tachito" Somoza, comandantul „gărzii naţionale" nicaraguaene. În capitala acestei mici ţări din America centrală, a cărei populaţie nu trece de un milion şi jumătate de locuitori, se vorbeşte pe larg despre fraudele „de proporţii gigantice", îmbrăcînd forme multiple, care au fost puse la cale pentru a permite partidului liberal de guvernămînt să-şi menţină controlul asupra corpului electoral. Tribunalul electoral, de pildă, a anulat 140 000 de înscrieri pe listele electorale ale partidului conservator (care sprijină pe candidatul opoziţiei, Fernando Aguero Rocha) ceea ce reduce considerabil şansele acestuia ca şi dreptul de a numi membri în comisiile de votare. Chiar şi această singură măsură arbitrară este interpretată ca oferind o libertate de mişcare suficient de mare lui Somoza, care se consideră sigur de „alegerea" lui. Pentru a avea însă o „siguranţă" şi mai mare, partidelor de stînga — Partidul mobilizării republicane, Acţiunea revoluţionară şi Partidul socialist — le-a fost interzisă participarea la scrutin.

Dar cea mai nouă „inovaţie" în materie electorală a constituit-o introducerea unei faimoase legitimaţii „Marilla", eliberată în baza unui aşa-zis „recensămînt" tuturor acelora care, de voie sau de nevoie, au declarat că vor sprijini partidul de guvernămînt. Ţăranii, de pildă, au fost avertizaţi că fără această legitimaţie „ nu vor primi de lucru" iar impozitele le vor fi mărite. În provinciile Potosi şi Buenos Aires, unde în decembrie a început recoltarea trestiei de zahăr, muncitorii agricoli sezonieri au fost ameninţaţi că vor fi angajaţi numai dacă vor prezenta „Marilla". Dealtfel, în zonele rurale ale ţării, latifundiarii şi agenţii gărzii naţionale s-au unit pentru a combate orice încercare a ţăranilor de a crea organisme agrare în scopul apărării intereselor lor. Pentru a-şi spori numărul celor înscrişi în listele electorale, partidul de guvernămînt a „recenzat" numeroşi tineri care nici nu au împlinit vîrsta majoratului şi deci nu au dreptul de vot. Mai mult încă. După cum a scris ziarul ORIENTACION POPULAR „somoziştii au început să facă politică cu sănătatea poporului, cerînd bolnavilor internaţi în spitale legitimaţia «Marilla» şi ameninţîndu-i că vor fi daţi afară dacă nu se vor angaja să sprijine candidatura lui Tachito".

Planurile „dinastiei Somoza" care, după ce a guvernat şi exploatat Nicaragua timp de 37 de ani, intenţionează să preia din nou conducerea politică a ţării, sînt sprijinite de forţele armate şi elementele de dreapta. Guvernul provizoriu, condus de Lorenzo Guerrero, a instituit cenzura presei şi a emisiunilor de radio şi televiziune interzicînd „difuzarea oricărei informaţii care ar putea agrava ordinea publică". Această măsură, denumită „legea-căluş", a fost luată pentru a se împiedica difuzarea de informaţii privitoare la masacrul din urmă cu cîteva luni de pe stadionul din Managua unde 12 persoane au fost ucise şi peste 100 au fost rănite cînd poliţia a atacat o demonstraţie antiguvernamentală a studenţilor organizată sub lozinca „Nu-l vrem pe Somoza".

Împotriva partidului liberal de guvernămînt care reprezintă interesele oligarhiei şi marilor latifundiari şi se caracterizează printr-un anticomunism înverşunat, în alegerile de duminică se va prezenta o opoziţie creată pe baza unei coaliţii între o fracţiune a liberalilor, conservatorii şi social-creştinii. Candidatul prezidenţial al opoziţiei, Fernando Aguero, a făcut recent o vizită în S.U.A. unde a solicitat Organizaţiei Statelor Americane să trimită observatori în Nicaragua pentru a „asigura şi garanta" buna desfăşurare a alegerilor. Cererea sa a rămas însă fără răspuns la fel ca şi apelul adresat preşedintelui provizoriu, Guerrero, de a amîna alegerile cu un an pentru a se permite o mai bună pregătire a scrutinului.

Partidul socialist din Nicaragua a subliniat, într-o declaraţie, că prin prezentarea candidaturii lui Somoza au fost încălcate principiile constituţiei ţării care interzice participarea la viaţa politică a membrilor forţelor armate. Familia Somoza a arătat însă, şi în trecut, că se sinchiseşte prea puţin de constituţia ţării, atunci cînd sînt în joc interesele ei. „Pregătirile electorale" de genul celor consemnate determină pe observatori să-şi exprime părerea că generalul Anastasio Somoza se poate considera de pe acum preşedinte al Nicaraguei.

P. NICOARĂ

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".